

Sygn. akt III RC 74/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Łomży III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Edyta Piorunek

Protokolant Anna Kłos

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2019 r. w Łomży, na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej J. W. (1) reprezentowanej przez ojca K. W.

przeciwko J. P. (1)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone uprzednio wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z 14 marca 2018 r. sygn. akt III RC 2/18 od pozwanej J. P. (1) na rzecz małoletniej powódki J. W. (1) z dotychczasowych kwot po 300,- zł (trzysta złotych) miesięcznie do kwot po 450,- zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk ojca małoletniej powódki K. W. z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat, poczynając od 4 kwietnia 2019r..

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanej opłatą stosunkową od pozwu, od której powódka była zwolniona.

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 74/19

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka J. W. (1) reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego w osobie ojca K. W. wniosła pozew przeciwko swojej matce J. P. (1) o podwyższenie alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z 14 marca 2018 r. w sprawie III RC 2/18, z dotychczasowej kwoty 300,- zł miesięcznie do kwoty 600,- zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że orzeczenie stosunkowo niskich alimentów było podyktowane m.in. skomplikowaną wówczas sytuacją pozwanej. Z ustaleń Sądu wynikało zaś, że jak najszybciej powinna ona podjąć starania, aby znaleźć zatrudnienie i zapewnić utrzymanie swoim córkom. Podkreślono, iż od chwili ustalenia obowiązku alimentacyjnego minął już rok i obecnie pozwana powinna w wyższym stopniu partycypować w kosztach utrzymania małoletniej J., zwłaszcza że koszty te uległy zwiększeniu. Zaznaczono ponadto, że oprócz płacenia alimentów pozwana w żadnym innym zakresie nie wspiera małoletniej powódki, a cały ciężar wychowania i utrzymania córki ponosi jej ojciec.

W odpowiedzi na pozew J. P. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swojego stanowiska podkreśliła, że strona powodowa w żaden sposób nie wykazała zwiększenia się kosztów utrzymania powódki. W jej

ocenie, w ciągu zaledwie roku potrzeby małoletniej nie mogły zwiększyć się na tyle, aby możliwe było uwzględnienie powództwa w jakimkolwiek zakresie.

Sąd Rejonowy w Łomży ustalił, co następuje:

Ze związku małżeńskiego J. W. (2) i K. W. w dniu (...) urodziła się córka J. W. (1). Małżeństwo rodziców małoletniej J. zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z 7 października 2011 r. w sprawie sygn. akt I C 454/11. W wyroku tym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią J. W. (1) powierzono obojgu rodzicom, ustalając miejsce pobytu dziecka przy matce. Jednocześnie Sąd Okręgowy w Łomży zasądził od K. W. na rzecz małoletniej córki J. W. (1) alimenty w kwotach po 300,- zł miesięcznie, płatne do 12-go dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia terminu płatności, do rąk matki małoletniej – J. W. (2). Wyrokiem tym ustalone zostały także kontakty ojca z małoletnią córką. I tak miał on prawo do kontaktów drugi i czwarty weekend każdego miesiąca w godzinach od 9:00 w sobotę do 18:00 w niedzielę; w pierwszą oraz trzecią środę każdego miesiąca w godzinach od 15:00 do 19:00 w miejscu zamieszkania ojca. Ponadto mógł on spędzać z małoletnią córką pierwszy tydzień ferii zimowych oraz drugi tydzień lipca każdego roku.

Po rozwodzie, matka małoletniej J. W. (1) powróciła do swojego nazwiska rodowego (...).

W dniu 14 marca 2013 r. małoletnia J. W. (1) reprezentowana przez matkę J. P. (2) złożyła w tutejszym Sądzie pozew przeciwko K. W. o podwyższenie alimentów do kwoty po 800,- zł miesięcznie. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt III RC 91/13. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z 13 czerwca 2013 r., wydanym w wyżej wskazanej sprawie, podwyższona została renta alimentacyjna, ustalona uprzednio wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 7 października 2011 r. w sprawie sygn. akt I C 454/11 od K. W. na rzecz małoletniej J. W. (1) z dotychczasowej kwoty po 300,- zł miesięcznie do kwoty po 350,- zł miesięcznie, poczynając od dnia 3 czerwca 2013 r., płatne na dotychczasowych zasadach. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

J. P. (2) od grudnia 2012 r. pozostawała w nieformalnym związku z J. P. (3). Ze związku tego w dniu (...) urodziła się Z. P.. W dniu 2 sierpnia 2014 r. J. P. (2) zawarła związek małżeński z J. P. (3), a następnie wraz z dwiema córkami – J. W. (1) i Z. P. zamieszkała u niego w domu w S.. Mężczyzna zapewniał rodzinie wysoki standard życia. Prowadził on prywatną praktykę jako lekarz stomatolog.

Z uwagi na powtarzające się niewłaściwe zachowania ze strony J. P. (3) w stosunku do J. P. (1), awantury, interwencje policji, które to sytuacje negatywnie i destrukcyjnie odbijały się na zdrowiu psychicznym będącej świadkiem tych sytuacji małoletniej J. W. (1), dziewczynka od 12 czerwca 2017 r. zamieszkała u swojego ojca K. W. w mieszkaniu stanowiącym jego własność położonym w Ł. przy ul. (...).

W dniu 6 lipca 2017 r. K. W. wystąpił do tutejszego Sądu z wnioskiem o zmianę miejsca pobytu małoletniej J. W. (1) (sygn. akt III Nsm 330/17) oraz z pozwem o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z 13 czerwca 2013 r., wydanego w sprawie sygn. akt III RC 91/13 (sygn. akt III RC 128/17). Ostatecznie zarówno K. W. jak i J. P. (1) w sprawie III RC 128/17 wnosili o uchylenie obowiązku alimentacyjnego K. W. względem małoletniej J. W. (1). W dniu 24 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Łomży w sprawie III RC 128/17 w trybie zabezpieczenia ustalił, że na czas trwania postępowania w sprawie III RC 128/17 K. W. nie jest zobowiązany do łożenia na rzecz małoletniej J. W. (1) tytułem alimentów kwot po 350,- zł miesięcznie, płatnych do rąk jej matki – J. P. (1), które zostały od niego zasądzone prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z 13 czerwca 2013 r., wydanym w sprawie III RC 91/13. Ostatecznie Sąd Rejonowy w Łomży wyrokiem z 20 października 2017 r. ustalił, że obowiązek alimentacyjny K. W. wobec pozwanej – małoletniej J. W. (1) wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z 13 czerwca 2013 r., wydanego w sprawie sygn. akt III RC 91/13 nie istnieje od dnia 1 lipca 2017 r.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 20 października 2017 r. w sprawie sygn. akt III Nsm 330/17 Sąd Rejonowy w Łomży zmienił pkt. II prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 7 października 2011 r. w sprawie

sygn. akt I C 454/11 w części dotyczącej miejsca pobytu małoletniej J. W. (1) w ten sposób, że ustalił miejsce pobytu tej małoletniej u jej ojca – K. W..

W dniu 16 listopada 2017 r. J. P. (1) wystąpiła do Sądu Okręgowego w Łomży z pozwem przeciwko J. P. (3) o rozwód. Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. akt I C 733/17 i w dalszym ciągu jest w roku. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Łomży z 22 lutego 2018 r., wydanym w trybie zabezpieczenia, zasądzone zostały alimenty od J. P. (3) na rzecz małoletniej Z. P. w wysokości po 1.000,- zł miesięcznie, płatne do rąk J. P. (1) do 10-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia płatności.

Przed tut. Sądem toczyła się sprawa z powództwa małoletniej J. W. (1) reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego w osobie ojca przeciwko J. P. (1) o zasądzenie alimentów w kwocie 350,- zł miesięcznie – III RC 2/18. Wyrokiem z 14 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w Łomży zasądził od J. P. (1) na rzecz jej małoletniej córki J. W. (1) tytułem alimentów kwoty po 300,- zł miesięcznie, poczynając od dnia 28 lutego 2018 r., płatne do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry do rąk ojca małoletniej – K. W. z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w zapłacie którejkolwiek z rat.

W trakcie tej sprawy K. W. miał 36 lat. Tak jak i obecnie zatrudniony był w (...) Spółdzielni (...) w P. jako operator maszyn pakujących. Jego wynagrodzenie wynosiło około 3.700,- zł netto miesięcznie, jednakże z uwagi na zaciągniętą pożyczkę z zakładu pracy, faktycznie otrzymywał on kwotę około 3.400,- zł miesięcznie. Pożyczka ta została przez niego zaciągnięta na początku 2017 r. w wysokości 8.000,- zł i pieniądze te przeznaczył na zakup w dniu 14 lutego 2017 r. samochodu marki S. (...) rok produkcji 2011. Samochód ten kosztował 31.000,- zł, przy czym pozostałą kwotę K. W. posiadał ze sprzedaży wcześniej posiadanego pojazdu oraz z zaciągniętej w banku pożyczki w wysokości 16.000,- zł. Rata tej pożyczki wynosiła około 200,- zł miesięcznie. Zamieszkiwał on we własnym mieszkaniu położonym w Ł. przy ul. (...) o powierzchni 60,50 m². Mieszkanie to zostało zakupione jeszcze w trakcie trwania związku małżeńskiego z J. P. (1). Pieniądze na jego zakup pochodziły ze sprzedaży kawalerskiego mieszkania K. W., które otrzymał od swojej babci oraz z kredytu zaciągniętego na okres 30 lat w wysokości 60.000,- zł. W trakcie tej sprawy do spłaty miał on jeszcze 53.700,- zł. Miesięczna rata kredytu wynosiła około 360,- zł. K. W. od pięciu lat pozostawał w nieformalnym związku z M. S., która wspólnie z nim zamieszkiwała. Nie posiadali oni wspólnych dzieci. Jego partnerka nie miała też dzieci z innych związków. Pracowała ona w Galerii (...) jako sprzedawca i z tytułu świadczonej pracy uzyskiwała wynagrodzenie – jak podawał przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki – w wysokości około 2.000,- zł miesięcznie. M. S. ukończyła studia wyższe na kierunku prawo, a następnie rozpoczęła naukę w dwuletniej szkole wizażu. Czesne za szkołę wynosiło około 500,- zł miesięcznie i finansowane było przez jej rodziców. Poza tak świadczoną pomocą, nikt nie pomagał finansowo, czy to K. W., czy też M. S.. Wspólnie z nimi od 12 czerwca 2017 r. zamieszkiwała małoletnia córka K. J. W.. Od tego też czasu dziewczynka pozostawała na wyłącznym utrzymaniu swojego ojca. Opłacał on jej obiady w szkole, które w zależności od miesiąca kosztowały około 55-75,- zł. K. W. wskazywał, iż na zakup odzieży dla córki w skali miesiąca przeznaczał kwotę około 100,- zł. Zapewniał jej również atrakcyjne formy spędzania wolnego czasu np. poprzez wyjścia do pizzerii czy lodziarni. Opłacał składki szkolne i ponosił wydatki na wycieczki. Nie otrzymywał on żadnych świadczeń na rzecz córki. J. P. (1) w żaden sposób nie partycypowała w kosztach utrzymania małoletniej J. W. K. W. wraz ze swoją partnerką życiową posiadał oszczędności w granicach około 2.000,- zł. Innego majątku, poza wyżej wskazanym, przedstawiciel ustawowy małoletniej powódki nie posiadał. Według oświadczenia K. W. ponosił on koszty związane z utrzymaniem mieszkania to jest: czynsz - 307,- zł miesięcznie, opłata za wodę - 160,- zł miesięcznie, za energię elektryczną - około 140,- zł miesięcznie i opłata za abonament w V. - 65,- zł miesięcznie.

J. P. (1) miała wówczas 32 lata. Od 28 września 2017 r. była zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł. jako bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Wcześniej natomiast prowadziła działalność gospodarczą w postaci sklepu odzieżowego oraz gabinetu kosmetycznego. J. P. (1) wraz z córką Z. wyprowadziły się z domu od J. P. (3) i od 31 października 2017 r. zamieszkiwały w wynajmowanym mieszkaniu w Ł. przy ul. (...), o powierzchni około 35 m². Rodzice J. P. (1) mieszkali we własnym mieszkaniu położonym przy ul. (...). Oboje byli na emeryturach policyjnych i pomagali finansowo swojej córce. To oni opłacali jej stancję wraz z opłatami eksploatacyjnymi w wysokości

około 1.100,- zł miesięcznie. Pozwana otrzymywała na małoletnią Z. P. świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł. Dziewczynka ta miała wówczas 4 lata. Zdiagnozowano u niej atopowe zapalenie skóry oraz wady postawy. Była rehabilitowana w prywatnym Gabinetie (...) Sensorycznej i (...) w O. A. O.. Koszty z tym związane oscyływały w granicach 800,- zł miesięcznie. Małoletnia Z. uczęszczała do przedszkola (...) w Ł.. Opłata za przedszkole wynosiła średnio 320,- zł miesięcznie. Od listopada 2017 r. nie była ona jednak uiszczana tak przez J. P. (1), jak i przez J. P. (3). Według oświadczenia J. P. (1) posiadała dług u swojej siostry na kwotę 5.000,- zł. Nie posiadała ona żadnego majątku. Dwudziestoletni samochód marki V. (...), który użytkowała, stanowił własność jej rodziców.

Małoletnia J. W. (1) miała 10 lat i chodziła do czwartej klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł.. Osiągała dobre wyniki w nauce. Nie uczęszczała na żadne dodatkowe, odpłatne zajęcia pozalekcyjne. Zarówno w domu, jak i w szkole małoletnia nie sprawiała żadnych problemów natury wychowawczej. Odkąd zamieszkała u ojca jej stan emocjonalny uległ poprawie. Dziecko rozwijało się i funkcjonowało prawidłowo. Poza chorobami typowymi dla swojego wieku, nie chorowało na żadne przewlekłe schorzenia. Jeżeli dochodziło do kontaktów dziewczynki z matką, to odbywały się one w miejscu zamieszkania rodziców J. P. (1). Małoletnia J. nie chciała spotykać się ze swoją matką w wynajmowanym przez nią mieszkaniu. Nie zawsze też chętnie utrzymywała z nią kontakt telefoniczny. Ojciec małoletniej J. na rozprawie wskazywał, że miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosił 600,- zł.

Obecnie K. W. ma 37 lat. Z zawodu jest technologiem żywienia. Nadal pracuje on w (...) Spółdzielni (...) w P. na tym samym stanowisku. Jego wynagrodzenie oscyłyuje w granicach 3.840-3.860,- zł netto miesięcznie. Otrzymuje on także „trzynastki” i świadczenia świąteczne. W tym roku była to m.in. kwota 320,- zł na Wielkanoc. Bez zmian pozostaje również jego sytuacja osobista i mieszkaniowa. W dalszym ciągu zamieszkuje on w swoim własnym mieszkaniu wraz z małoletnią córką J. i obecnie żoną M.. Związek małżeński zawarł w 2019 r. Jego żona, tak jak poprzednio, pracuje w Galerii (...) jako sprzedawca oraz kontynuuje naukę w dwuletniej szkole wizażu. Według twierdzeń K. W. ponosi on podobne koszty utrzymania mieszkania to jest: czynsz – 320,- zł miesięcznie, opłata za wodę – 140-160,- zł miesięcznie, opłata za prąd – 150,- zł miesięcznie oraz abonament za Internet i telewizję – 65,- zł miesięcznie. Nadal spłaca też kredyt, którego miesięczna rata wynosi 360,- zł.

Pozwana J. P. (1) ma 34 lata. Z zawodu jest magistrem inżynierem zarządzania ochroną środowiska. Nigdy nie pracowała w wyuczonym zawodzie. Tak jak podczas poprzedniej sprawy zarejestrowana jest jako bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Od lipca ma zostać skierowana przez Urząd Pracy na 3-6 miesięczny staż w biurze rachunkowym przy ul. (...). Miesięczne stypendium stażowe będzie wynosić 1.000,- zł. Obecnie, jak twierdzi, chodzi do biura rachunkowego przyuczać się i jest to nieodpłatne. Pozwana podejmuje także prace dorywcze przy sprzątnięciu. Wskazuje, że z prac tych ma 500,- zł miesięcznie. Otrzymuje również pomoc finansową ze strony swoich rodziców. Z oszczędności posiadała na datę zamknięcia rozprawy ok. 7.000,- zł. Kwota ta pochodzi z zasądzonych na rzecz pozwanej od J. P. (3) nawiazki w kwocie 10.000 zł (pod koniec 2018 r.) oraz zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł zasądzonych od J. P. (3) w 2019 r. J. P. (1) w dalszym ciągu zamieszkuje w wynajętym mieszkaniu przy ul. (...). Koszty utrzymania stacji są takie same. Na córkę Z. P. otrzymuje ona świadczenie 500 plus oraz alimenty w wysokości 1.000,- zł, zasądzone w trybie zabezpieczenia na czas trwania sprawy rozwodowej. Dziewczynka ta ma 5 lat i nadal chodzi do przedszkola (...) w Ł.. Według twierdzeń pozwanej do stałej opłaty za przedszkole dochodzą także składki na wycieczki, które wynoszą około 130,- zł miesięcznie. Aktualnie małoletnia Z. 2 razy w tygodniu rehabilitowana jest w Centrum Osteopatii i Fizjoterapii (...) w Ł.. Koszt jednej wizyty to 50,- zł. W kwietniu uczęszczała też przez 2 tygodnie na rehabilitację w Centrum (...) przy ul. (...). Pozwana na bieżąco płaci alimenty na rzecz małoletniej J., jednak nie spotyka się z nią zbyt często. Nie daje jej również żadnych prezentów. Przy okazji urodzin młodszej siostry dostała od matki i jej rodziny 170 zł. Nie interesuje się jej edukacją i leczeniem.

Małoletnia J. W. (1) ma 11 lat i uczęszcza do klasy piątej Szkoły Podstawowej nr (...) w Ł.. Uczy się dobrze i nie sprawia problemów wychowawczych. Na koniec ostatniego semestru miała średnią ocen 4,2. Dziewczynka chodzi w szkole na dodatkowe zajęcia dydaktyczno-pomocnicze oraz lekcje wyrównawcze z matematyki. Z uwagi na uczestnictwo w tych zajęciach ojciec musiał zakupić jej książki edukacyjne i 2 podręczniki do matematyki. K. W. ponosi również inne koszty związane z edukacją córki. W tym roku zapłacił 60,- zł za ubezpieczenie i 100,- zł za komitet rodzicielski. Opłaca też składki klasowe, na wycieczki, czy wyjścia do teatru. Ojciec małoletniej nadal opłaca jej także szkolne obiady w

kwocie 55-75,- zł miesięcznie. Ze względu na powiększenie wady wzroku córki musiał zakupić jej również nowe okulary korekcyjne, które kosztowały 669,- zł. Dziewczynka prawdopodobnie będzie musiała też nosić aparat ortodontyczny. Ze względu na stwierdzoną alergię J. W. (1) okresowo musi przyjmować leki i robić inhalacje. Wizyta prywatna u alergologa kosztowała 180,- zł. W ocenie K. W. miesięczny koszt utrzymania dziecka oscyluje obecnie w granicach 1.100-1.200,- zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań i wyjaśnień ojca małoletniej powódki – K. W. (k. 30-31, 42v-43v), zeznań i informacyjnych wyjaśnień pozwanej J. P. (1) (k. 31, 43-43v), kserokopii odpisu skróconego aktu urodzenia małoletniej J. W. (1) (k. 5), wydruków z facebooka (k. 10-19), opinii wychowawcy (k. 20), opinii Poradni P.-Pedagogicznej (k. 21-22), zaświadczenia lekarza dentysty (k. 23), kserokopii testów skórnych (k. 25), 3 faktur (k. 24, 26-28), umowy na wykonanie okularów wraz z paragonem (k. 29) oraz akt spraw Sądu Okręgowego w Łomży: I C 454/11, C 733/17, I C 38/18 oraz akt spraw Sądu Rejonowego w Łomży: III RC 91/13, N. 330/17, III RC 128/17 i III RC 2/18, z których dopuszczono dowód.

Sąd Rejonowy w Łomży zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W ocenie Sądu zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki do zastosowania art. 138 kro, na podstawie którego może nastąpić ewentualne podwyższenie alimentów. Zgodnie bowiem z dyspozycją tego przepisu przesłanką zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego jest zmiana stosunków. Pod pojęciem tym należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu unormowane w art. 133 i 135 k.r.o. Stanowią one, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, a zakres tych świadczeń zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Należy równocześnie podkreślić, iż wprawdzie obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, jednakże jego wypełnieniu czynią zadość w całości lub części osobiste starania rodzica o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.).

Z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, iż małoletnia J. W. (1) w dalszym ciągu nie może samodzielnie się utrzymywać albowiem ma dopiero 11 lat, a nie posiada przy tym własnego majątku, z którego dochód pozwoliłby jej na samodzielne utrzymanie. Bezsprzecznie potrzebna jest jej w dalszym ciągu pomoc ze strony rodziców. Pozwana nie kwestionowała tego faktu, lecz nie godziła się jednocześnie na jakiegokolwiek podwyższenie dotychczasowych alimentów.

Alimenty te na rzecz małoletniej J. W. (1) określono w wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie III RC 2/18 na kwotę po 300,- zł miesięcznie. W trakcie ustalania tych alimentów dziewczynka miała 10 lat i chodziła do IV klasy szkoły podstawowej, obecnie ma 11 lat i ukończyła klasę V.

W ocenie Sądu dotychczasowa wysokość alimentów nie jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, jak i do możliwości zarobkowych jej matki. Wprawdzie ostatnio wysokość świadczenia alimentacyjnego była przez Sąd ustalona nieco ponad rok temu, jednakże niewątpliwie koszty utrzymania dziewczynki od tego czasu wzrosły, a także w ocenie Sądu zwiększyły się możliwości zarobkowe jej matki. Obecnie powódka ma 11 lat i będzie uczyła się w klasie szóstej szkoły podstawowej. Nie jest niczym nowym, że wraz ze wzrostem dzieci zwiększają się również i wydatki na nie. Trzeba dokupić niektóre podręczniki, czy przybory szkolne. Ubezpieczenie i składka na radę rodziców wynoszą 160 zł rocznie. Dochodzą też różnego typu składki klasowe, składki na szkolne wyjścia lub wycieczki i dziecku nie sposób jest odmówić prawa do uczestniczenia w nich, skoro uczestniczą w nich rówieśnicy z klasy. Nie bez znaczenia jest także, że małoletnia dobrze się uczy – ma średnią ocen 4,2 i nie sprawia kłopotów wychowawczych. Tym bardziej ma więc prawo do korzystania z drobnych przyjemności jak np. wyjścia do kina. Niewątpliwie też dziewczynka znajduje się w fazie intensywnego wzrostu, co wiąże się z koniecznością częstszej wymiany odzieży, obuwia, ale i zakupu większej ilości żywności, czy środków czystości i higieny, jakich jako młodsze dziecko nie używała. Pamiętać przy tym należy, że koszt utrzymania dziecka to nie tylko jedzenie, ubrania, środki higieny, wydatki szkolne, leki, itp. To także udział w stałych kosztach utrzymania mieszkania, albowiem dziecko przecież też mieszka w mieszkaniu i korzysta np. z wody

czy prądu. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania wynoszą ok. 685 zł, a więc na jednego domownika przypada ok. 230 zł. Abonament telefoniczny powódki kosztuje 30 zł. Nadto małoletnia ma stwierdzoną alergię, co związane jest z okresowymi wydatkami na lekarstwa. Z uwagi na zbyt długi czas oczekiwania na wizytę u alergologa ojciec dziecka sfinansował jej koszt wizyty prywatnej z własnych środków. Wprawdzie, pozwana wskazywała, że córka już wcześniej miała alergię, jednak z akt dotychczasowych spraw nie wynika, aby miała ona tak silny przebieg i wymagała takich kosztów leczenia, jak obecnie. Już po poprzednim ustaleniu wysokości obowiązku alimentacyjnego zaszła konieczność wyrobienia nowych okularów, co kosztowało 669 zł. Małoletnia jest też pod stałą opieką stomatologa.

W trakcie ostatniego ustalania obowiązku alimentacyjnego ojciec małoletniej powódki wskazywał, że usprawiedliwione wydatki na miesięczne utrzymanie małoletniej J. stanowią kwotę 600,- zł i za taką też kwotę jest on w stanie zaspokoić podstawowe potrzeby córki. Obecnie zaś miesięczny koszt utrzymania powódki określił na kwotę 1.100-1.200,- zł. Zdaniem Sądu koszt utrzymania małoletniej powódki to 900-1000 zł miesięcznie. Poprzednio ojciec nie uwzględnił w kosztach utrzymania kosztów związanych z czynszem, opłatami za prąd, wodę, media. Ponadto obecnie zwiększyły się wydatki na leczenie (leczenie alergii, okulary).

Bezspornie wzrost wydatków związanych z rozwojem dziecka winien skutkować zwiększeniem się udziału partycypowania drugiego z rodziców, w tym przypadku matki w kosztach utrzymania małoletniej powódki. Dlatego też w ocenie Sądu zasadnym jest podwyższenie alimentów do kwoty 450,- zł miesięcznie. Niewątpliwie wydatki na utrzymanie dzieci z reguły rosną wraz z ich wiekiem, na chwilę obecną nie wykazano jednak, aby nastąpił wzrost o ponad 100%, co uzasadniałoby tak znaczną podwyżkę alimentów, tj. do kwoty 600,- zł miesięcznie. Oczywiście jest, że można wydać każdą kwotę na utrzymanie małoletniego dziecka, jednakże wysokość tych wydatków winna być ograniczona możliwościami finansowymi osoby zobowiązanej do alimentów.

Z porównania materiału dowodowego z obu spraw dotyczących przedmiotowych alimentów wynika, iż w międzyczasie sytuacja pozwanej uległa polepszeniu. Wprawdzie w dalszym ciągu jest ona osobą bezrobotną, ale jest osobą młodą, zdrową, wykształconą i zdaniem Sądu jest w stanie podjąć pracę. Już w poprzedniej sprawie deklarowała poszukiwanie i rychłe podjęcie pracy, do czego nie doszło z niewyjaśnionych przyczyn. Jak sama twierdzi, w lipcu rozpocznie staż w biurze rachunkowym i z tego tytułu otrzymywać będzie miesięczne stypendium w wysokości 1.000,- zł.. Nadal może też podejmować prace dorywcze, zwłaszcza że jej rodzice są na emeryturze i zapewne pomogą jej w opiece nad młodszą córką Z.. Aktualnie nic nie uzasadnia ponoszenia przez nią kosztów utrzymania dziecka w mniejszym stopniu niż ponosi je ojciec, który na co dzień czyni również osobiste starania o utrzymanie i wychowanie córki. Nie budzi bowiem wątpliwości, że to ojciec małoletniej powódki opiekuje się nią i dba o jej edukację, leczenie. Rola pozwanej w tym zakresie ograniczona jest do sporadycznych spotkań z dzieckiem, poświęconych głównie na odpoczynek i rozrywkę. Pozwana nie przekazuje nic dziecku, poza sporadycznymi drobnymi kwotami. W bieżącym roku szkolnym ani razu nie była u córki w szkole ani nie zajmowała się jej leczeniem. Dosyć rzadkie i krótkie (pozwana nie wykazała, aby było inaczej) spotkania z córką zdaniem sądu nie wnoszą wiele w wychowanie dziecka.

Na marginesie zauważyć należy, że podczas poprzedniego ustalania przedmiotowych alimentów Sąd miał na uwadze przede wszystkim skomplikowaną sytuację pozwanej. Od tego czasu minął ponad rok i pozwana miała wystarczającą ilość czasu, aby ustabilizować swoje życie oraz znaleźć stałe źródło dochodów, które zapewniłoby jej i małoletnim córkom utrzymanie. Jak wynika ze złożonych przez K. W. wydruków z F. pozwanej (k.10-15), pozwana pozostaje w bliskich relacjach z mężczyzną o imieniu P.. Wyjeżdża z nim poza Ł.. Chwali się modnym strojem i makijażem. Wszystko to świadczy o dobrej kondycji psychicznej, ale też i finansowej pozwanej. Ponadto pozwana otrzymała od męża J. P. (3) w ciągu ostatniego półrocza łącznie 30.000 zł, co znacznie poprawiło jej sytuację.

Biorąc zatem pod uwagę uzasadnione potrzeby małoletniej powódki J. W. (1) oraz możliwości zarobkowe zobowiązanej do spełnienia świadczenia alimentacyjnego, Sąd doszedł do przekonania, iż przedmiotowe alimenty powinny ulec podwyższeniu o 150,- zł miesięcznie, a pozwana powinna i jest w stanie łożyć na rzecz córki kwoty po 450,- zł.

Z tych względów na podstawie powyżej powołanych przepisów prawnych orzeczono jak w pkt. I. i II. wyroku, oddalając powództwo powyżej kwoty zasądzonej jako nieuzasadnione. Alimony zostały podwyższone od dnia następnego po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 k.p.c. z uwagi na konieczność zaspokojenia przede wszystkim potrzeb uprawnionej do alimentacji, a koszty procesu z uwagi na częściowe uwzględnienie żądania pozwu zostały pomiędzy stronami wzajemnie zniesione stosownie do art. 100 k.p.c.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.